

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนหญิง จำนวน 3 คน ที่เรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็ก
โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพฯ ซึ่งศูนย์นี้ทำหน้าที่รับเลี้ยงและให้การศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อม
เบื้องต้นแก่บุตรหลานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลราชวิถี และยังได้จัดอาหารเสริมให้
แก่เด็กที่อยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กทุกคน วันละ 2 ครั้ง ในช่วงเวลา 9.30 - 10.00 น. และ ช่วง
เวลา 14.00 - 14.30 น. เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คนนี้ มีอายุ 3 ปี 5 เดือน,
3 ปี 2 เดือน และ 3 ปี 1 เดือน ตามลำดับ ซึ่งมีอายุเฉลี่ยเป็น 3 ปี 3 เดือน ซึ่งเด็กเหล่านี้
มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และมารดาของเด็กทั้ง 3 คน ดำรงตำแหน่ง
พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลราชวิถี และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า เด็กทั้ง 3 คน มีประวัติ
ในการดื่มน้ำมน้อยมากหรือแทบจะไม่ดื่มเลย

วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการดวงและวัดปริมาณน้ำนมที่เด็กวัยก่อน
เรียนที่อยู่ในศูนย์พัฒนาเด็ก ดื่มเป็นเวลา 4 สัปดาห์ จำนวนทั้งสิ้น 20 ครั้ง โดยการดวงและวัด
ปริมาณน้ำนมวันละครั้ง โดยการสลับช่วงเวลาเช้าและบ่าย ซึ่งพบว่ามีเด็กจำนวน 5 คน ที่ดื่ม
น้ำนมในปริมาณที่ต่ำกว่า 50 ซีซี จากปริมาณน้ำนมที่ให้ 100 ซีซี ที่ดวงได้ในแต่ละครั้ง ซึ่งก็สอดคล้อง
กับผลการสัมภาษณ์ของครู จากนั้นผู้วิจัยก็ทำการสุ่มโดยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 3 คน

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ซึ่งวิธีการนี้เป็นการ
ทดสอบประสิทธิภาพของเงื่อนไขในการทดลอง โดยการให้เงื่อนไขการทดลองแก่กลุ่มตัวอย่างที่
ละกลุ่ม หรือทีละคน ในเงื่อนไขเดียวกันต่อพฤติกรรมเดียวกัน ในเวลาที่ต่างกัน ซึ่งแบบการวิจัย
แบบนี้เหมาะสมที่จะใช้กับพฤติกรรมที่ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงกลับคืนในระหว่างดำเนินการ
ทดลอง เพราะจุดเด่นของการออกแบบการวิจัยแบบนี้ มีผลคือที่ไม่ต้องมีการถอดถอนเงื่อนไขใน
การทดลองในระหว่างการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยที่ไม่ต้องการให้มีการ

เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการทดลอง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเงื่อนไขการทดลองในระหว่างการทดลอง อีกทั้งผู้วิจัยมีความคิดว่า พฤติกรรมการดื่มน้ำนมควรจะได้รับการพัฒนาให้เกิดขึ้นสม่ำเสมอด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่ม
2. เครื่องตวงมาตรฐาน (Measuring Cylinder)
3. น้ำนมพลาสเจอร์ไลซ์ตราหนองโพ รสนม ชนิดจืด
4. ของเล่นต่างๆ ที่ใช้เป็นตัวเสริมแรง เช่น ตุ๊กตา, รถยนต์ ฯลฯ
5. โบว์ติดเสื้อ
6. แก้วน้ำที่มีสเกลบอกปริมาณ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวางแผนการวิจัย

ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยสำรวจหาตัวเสริมแรงโดยการนำเอาของเล่นชนิดต่างๆ รวม 18 ชนิด มาให้กลุ่มตัวอย่างเลือกคนละ 1 ชิ้น ในแต่ละวัน เป็นเวลา 10 วัน โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เพื่อพิจารณาจากความถี่ที่เด็กผู้รับการทดลองเลือก แล้วจึงคัดเลือกไว้เป็นตัวเสริมแรง ซึ่งปรากฏว่าได้จำนวนของเล่นทั้งหมด 10 ชิ้น และผู้วิจัยได้ขอพบกับผู้ปกครองของเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน พร้อมทั้งชี้แจงจุดประสงค์ ลักษณะ และวิธีการวิจัยให้ทราบและขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง โดยการที่ให้ผู้ปกครองให้ความสนใจ ซักถาม รวมทั้งให้คำชมเชยเด็กในปกครองของตน เมื่อเด็กติดโบว์แดงกลับบ้าน

เนื่องจากวิธีการวิจัยแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล อาจก่อให้เกิดอิทธิพลของการเลียนแบบในกลุ่มตัวอย่างในสภาพการณ์เดียวกัน ผู้วิจัยจึงจัดสภาพห้องรับประทานอาหารว่างของเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีกระดานกันไม่ให้สิ่งเกิดเห็นกันได้ โดยจัดให้เด็กวัยก่อนเรียนคนอื่นๆ ทั้งหมด นั่งแยกออกไปแต่ละกลุ่มเท่าๆ กัน และจัดให้เด็กผู้รับการทดลองแต่ละคนนั่งแยกกันในแต่ละกลุ่ม

ในการดำเนินการวิจัยแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล จำเป็นต้องดำเนินการทดลองกับเด็กไปที่ละคน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มผู้รับการทดลองออกเป็น คนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3

ตามลำดับ การวิจัยนี้จะดำเนินการทั้งสิ้น 5 ระยะ ใช้เวลาประมาณ 9 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น

ระยะที่ 1 ระยะหาเส้นฐาน ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยและครูจะดำเนินการให้น้ำนมเป็นอาหารว่างแก่เด็กวัยก่อนเรียนทุกคนในศูนย์พัฒนาเด็ก รวมทั้งเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน ปริมาณคนละ 100 ซีซี โดยไม่มีการให้การเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น และตรวจปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มบันทึกเป็นข้อมูลพื้นฐานรวบรวมไว้

ระยะที่ 2 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยและครู จะดำเนินการให้น้ำนมเป็นอาหารว่างแก่เด็กก่อนวัยเรียนทุกคนในศูนย์พัฒนาเด็ก รวมทั้งเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน ปริมาณคนละ 100 ซีซี ซึ่งในระยะนี้ สำหรับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 จะมีเงื่อนไขการเสริมแรงดังนี้

เงื่อนไขที่ 1 ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 ซีซี จากปริมาณเฉลี่ยของระยะเส้นฐานของเด็กผู้รับการทดลอง ผู้วิจัยและครูจึงจะทำการให้การเสริมแรง โดยที่ผู้วิจัยและครูจะกล่าวคำชมเชยแก่เด็ก เช่นคำว่า ดีมาก เก่งมาก และผู้วิจัยก็จะหยิบของเล่นให้แก่เด็ก 1 ชิ้น ทันที หลังจากนั้นก็จะติดโบว์คนเก่งให้แก่เด็กที่ออกเสียง พร้อมกับบอกว่า "การที่หนูดื่มนม หนูเป็นเด็กเก่งมาก ให้นำโบว์กลับบ้านเพื่อไปอวดคุณพ่อคุณแม่ด้วยค่ะ" ซึ่งในเงื่อนไขนี้ผลอาจเกิดขึ้น 2 ลักษณะ คือ

ก. ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้น จากปริมาณเฉลี่ยของระยะเส้นฐานอย่างน้อย 10 ซีซี ได้ครั้งที่ 4 ครั้ง ติดต่อกัน ผู้วิจัยจะเริ่มใช้เงื่อนไขที่ 2 ต่อไป หรือ

ข. ถ้าเด็กไม่สามารถดื่มนมได้ถึง 10 ซีซี ที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณเฉลี่ยของระยะเส้นฐาน เป็นจำนวน 3 ครั้ง ติดต่อกัน ผู้วิจัยจะทำการลดปริมาณน้ำนมลง เป็นปริมาณ 5 ซีซี จากปริมาณ 10 ซีซี ที่กำหนดไว้ในระยะแรก ซึ่งในเงื่อนไขนี้ถ้าเด็กทำได้สำเร็จ ก็จะได้รับแรงเสริมเช่นเดียวกับวิธีดังกล่าวข้างต้น

เงื่อนไขที่ 2 จะเริ่มใช้เงื่อนไขนี้ เมื่อเด็กผู้รับการทดลองสามารถดื่มนมได้ตามเงื่อนไขที่ 1 ในปริมาณครั้งที่ 4 ครั้ง ติดต่อกัน

ในเงื่อนไขนี้ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยอีก 20 ซีซี จากปริมาณน้ำนมที่ดื่มได้ในเงื่อนไขที่ 1 ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงด้วยวิธีการเดียวกันกับเงื่อนไขที่ 1 ซึ่งผลที่ได้ อาจเกิดขึ้น 2 ลักษณะ คือ

ก. ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้ถึงปริมาณที่กำหนดในเงื่อนไขที่ 2 เป็นปริมาณคองที่ 4 ครั้ง ติดต่อกัน ผู้วิจัยก็จะเริ่มใช้เงื่อนไขที่ 3 ต่อไป หรือ

ข. ถ้าเด็กไม่สามารถดื่มนมได้ถึงปริมาณที่กำหนดในเงื่อนไขที่ 2 เป็นปริมาณคองที่ 3 ครั้ง ติดต่อกัน ผู้วิจัยจะทำการลดเงื่อนไขลงประมาณร้อยละ 50 ของปริมาณน้ำนมที่วางเงื่อนไขในระยะที่ 2 ซึ่งถ้าเด็กทำได้สำเร็จก็จะได้รับแรงเสริม แล้วจึงเริ่มดำเนินการตามเงื่อนไขที่ 2 อีกครั้ง

เงื่อนไขที่ 3 จะเริ่มใช้เงื่อนไขนี้เมื่อเด็กได้รับการทดลองคนที่ 1 สามารถดื่มนมได้ตามเงื่อนไขที่ 2 ในปริมาณคองที่ 4 ครั้ง ติดต่อกัน

ในเงื่อนไขนี้ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยอีก 40 ซีซี จากปริมาณน้ำนมที่ดื่มได้ในเงื่อนไขที่ 2 ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงด้วยวิธีการเดียวกันกับเงื่อนไขที่ 1 ซึ่งผลที่ได้อาจเกิดขึ้น 3 ลักษณะ คือ

ก. ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้ถึงปริมาณที่กำหนดในเงื่อนไขที่ 3 เป็นปริมาณคองที่ 3 ครั้ง ติดต่อกัน และถ้าปริมาณน้ำนมทั้ง 3 ครั้ง รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ก็จะเริ่มดำเนินการทดลองระยะที่ 3 ต่อไป หรือ

ข. ถ้าเด็กสามารถดื่มนมได้ถึงปริมาณที่กำหนดในเงื่อนไขที่ 3 เป็นปริมาณคองที่ 3 ครั้ง ติดต่อกัน แต่ถ้าปริมาณน้ำนมทั้ง 3 ครั้ง รวมแล้วต่ำกว่า 80 ซีซี ผู้วิจัยจะค่อยเพิ่มปริมาณน้ำนมจนถึง 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง ซึ่งถ้าเด็กทำได้สำเร็จก็จะได้รับแรงเสริมด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้น หรือ

ค. ถ้าเด็กไม่สามารถดื่มนมได้ถึงปริมาณที่กำหนดในเงื่อนไขที่ 3 เป็นปริมาณคองที่ 3 ครั้ง ติดต่อกัน ผู้วิจัยจะทำการลดเงื่อนไขลงประมาณ ร้อยละ 50 ของปริมาณน้ำนมที่วางเงื่อนไขในระยะที่ 2 ซึ่งถ้าเด็กทำได้สำเร็จ ก็จะได้รับแรงเสริมด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้น แล้วจึงดำเนินการตามเงื่อนไขที่ 3 อีกครั้ง

ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนเงื่อนไข จะมีการแจ้งให้เด็กทราบล่วงหน้า 1 วัน และจะเตือนให้เด็กทราบอีก 1 วัน เพราะเด็กในวัยนี้มักลืมง่าย จึงรวมเป็น 2 วัน ก่อนจะถึงเวลาเปลี่ยนเงื่อนไข เหตุที่ต้องมีการบอกล่วงหน้า เพราะจะทำให้โปรแกรมการเสริมแรงทางบวกมีประสิทธิภาพมากขึ้น และถ้าจะยุติการให้การเสริมแรงทางบวกก็จะไม่ทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์แก่เด็ก

(Kazdin, 1975 : 152)

ในระยะที่ 2 นี้ สำหรับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 และคนที่ 3 จะไม่มีการเสริมแรงทางบวกใดๆ ทั้งสิ้น และยังคงบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่ม เพื่อหาเส้นฐานต่อไป เพื่อหาดัชนีของการเปลี่ยนแปลง และเพื่อพิจารณาว่ากระบวนการทดลองมีผลของการเลียนแบบหรือไม่

ระยะที่ 3 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ จะเริ่มทำการทดลองกับเด็กคนที่ 2 ต่อเมื่อปริมาณน้ำนมที่เด็กคนที่ 1 ดื่มมีปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี และมีค่าคงที่ 3 ครั้งติดต่อกัน ซึ่งการทดลองกับเด็กคนที่ 2 นี้จะดำเนินการเช่นเดียวกับเด็กคนที่ 1 ในระยะที่ 1 ทุกประการ

สำหรับเด็กคนที่ 1 ยังคงมีการให้การเสริมแรงเช่นเดิม และเด็กคนที่ 3 ก็จะไม่มีการให้การเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น ยังคงบันทึกปริมาณน้ำนมเพื่อหาเส้นฐานต่อไป

ระยะที่ 4 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์

จะเริ่มทำการทดลองกับเด็กคนที่ 3 ต่อเมื่อปริมาณน้ำนมที่เด็กทั้งคนที่ 1 และคนที่ 2 ดื่ม มีปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี มีค่าคงที่ 3 ครั้งติดต่อกัน ซึ่งการทดลองกับเด็กคนที่ 3 นี้จะดำเนินการเช่นเดียวกับเด็กคนที่ 1 ในระยะที่ 1 ทุกประการ

ระยะที่ 5 ระยะติดตามผล

ระยะนี้จะเริ่มดำเนินการเมื่อปริมาณน้ำนมที่เด็กทั้ง 3 คนดื่ม มีปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี มีค่าคงที่ 3 ครั้งติดต่อกัน ซึ่งในระยะนี้ผู้วิจัยและครูจะทำการให้น้ำนมเป็นอาหารว่างแก่เด็กทั้ง 3 คน ในปริมาณคนละ 100 ซีซี ซึ่งผู้วิจัยจะชี้แจงให้เด็กทราบว่า จะไม่มีการให้แรงเสริมใดๆ ทั้งสิ้น และจะตรวจปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มบันทึกเป็นข้อมูล เพื่อติดตามผล

2. การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามระยะของการทดลองตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในการวางแผนการวิจัย โดยที่

ระยะที่ 1 ระยะหาเส้นฐาน (Baseline) ใช้เวลา 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยตรวจและวัดปริมาณการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานพฤติกรรม

ระยะที่ 2 ระยะทดลองกับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยได้บอกถึง เกณฑ์และเงื่อนไข ตลอดจนการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 ซึ่งผลปรากฏว่า พฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 เพิ่มขึ้นจนถึงปริมาณสูงสุดที่ตั้งไว้ ภายในเวลา 2 วัน นั่นคือ เด็กสามารถดื่มนมได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง จึงทำให้ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเงื่อนไขไปตามขั้นตอนของเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการทดลอง และเมื่อพบว่า เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 สามารถดื่มนมได้ไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้งติดต่อกันเป็นจำนวน 4 ครั้ง ผู้วิจัยจึงเข้าสู่ระยะที่ 3 สำหรับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 และคนที่ 3 ผู้วิจัยยังคงคงและวัดปริมาณน้ำนมที่ดื่มนมตามสภาพปกติ โดยไม่มีการเสริมแรงทางบวกใดๆ ทั้งสิ้น

ระยะที่ 3 ระยะทดลองกับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 และคนที่ 2 ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยได้บอกถึง เกณฑ์และเงื่อนไข ตลอดจนการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 ซึ่งผลปรากฏว่า พฤติกรรมการดื่มน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 เพิ่มขึ้นจนถึงปริมาณสูงสุดที่ตั้งไว้ ภายในเวลา 2 วัน นั่นคือ เด็กสามารถดื่มนมได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง จึงทำให้ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเงื่อนไขไปตามขั้นตอนของเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการทดลอง และเมื่อพบว่า เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 สามารถดื่มนมได้ไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้งติดต่อกันเป็นจำนวน 4 ครั้ง ผู้วิจัยจึงเริ่มเข้าสู่ระยะที่ 4 สำหรับเด็กคนที่ 1 ผู้วิจัยยังคงให้การเสริมแรงทางบวกเช่นเดียวกับกับในระยะที่ 2 แต่เด็กคนที่ 3 ผู้วิจัยยังคงคงและวัดปริมาณน้ำนมที่ดื่มนมตามสภาพปกติ โดยไม่มีการเสริมแรงทางบวกใดๆ ทั้งสิ้น

ระยะที่ 4 ระยะทดลองกับเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยได้บอกถึง เกณฑ์และเงื่อนไข ตลอดจนการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำนมแก่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 3 ซึ่งผลปรากฏว่า พฤติกรรมการดื่มนมของเด็กผู้รับการทดลองคนที่ 3 เพิ่มขึ้นจนถึงเงื่อนไขสูงสุดที่ตั้งไว้ ภายในเวลา 2 วัน นั่นคือ เด็กสามารถดื่มนมได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง จึงทำให้ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเงื่อนไขไปตามขั้นตอนของเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการทดลอง และเมื่อพบว่า เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 3

สามารถดื่มนมได้ไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง ติดต่อกันเป็นจำนวน 4 ครั้ง ผู้วิจัยจึงจะเริ่มเข้าสู่ระยะที่ 5 สำหรับเด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 ผู้วิจัยยังคงให้การเสริมแรงทางบวก เช่นเดียวกับในระยะเวลาที่ 2 และระยะเวลาที่ 3

ระยะที่ 5 ระยะติดตามผล

ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ระยะนี้จะเริ่มดำเนินการติดตามผลทันทีที่สิ้นสุดการให้เงื่อนไขการทดลอง ซึ่งถือว่าสิ้นสุดการทดลองเมื่อเด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน ดื่มน้ำนมได้ในปริมาณไม่ต่ำกว่า 80 ซีซี ในแต่ละครั้ง มีค่าคงที่ 4 ครั้งติดต่อกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มในช่วง เส้นฐานพฤติกรรมกับช่วงระยะเวลาการทดลอง รวมทั้ง เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำนมของเด็กผู้รับการทดลองที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก และไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวก

การเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำค่าปริมาณน้ำนมในแต่ละช่วงการทดลองของผู้รับการทดลองแต่ละคน นำเสนอในรูปของกราฟเส้น